

Веднаж, когато говореше за романа "Тютюн" спомена, че е замислил нещо идеологическо, на философска тема. Тогава си помислих, че наистина само един всеотдаен и надарен човек може да надникне така дълбоко в живота.

Друга точка от плана за работата на колектива гласи: "Изнесане в колектива и публично доклади по въпросите на работата във връзка с теорията и насоките на литературата и нейните видни представители".

Димов посещаваше редовно събранията. Не идваше само когато беше неотложно зает.

На 18 март 1952 г. на събрание на колектива се разглежда въпроса "Постройка на разказа". Димов прави изказване.

На всички събрания, на които се обсъждаше организационни и творчески въпроси и на които присъствуваше, Димов вземаше думата.

На 17.II.1948г. се състоя в кино "Република" /тогава "Пикадили"/ литературно четене с участието на Д. Димов. Четенето беше открито с хор. Слово произнесе председателя, помня че тогава го обявихме проф. Д. Димов. Участваха със свои творби Д. Димов, Кирил Василев /сега проф. по философия/, Г. Джангенов, Тенчо Тазак /чете арт. Мария Дишлиева/, Богдан Овесианин /чете арт. Г. Манев/, Хр. Горев /чете арт. Т. Велков/ и др. Димов излезе на сцената с голямо смущение и прочете няколко страници от "Тютюн".

Като председател на колектива Димов подписа всички карти на неговите членове, някои от които и сега се пазят при мене.

Романът "Тютюн" е обсъждан в Пловдив два пъти. Първото обсъждане се състоя в ДНА на 29 май, четвъртък, 1952 г. с пловдивското гражданство. Второто обсъждане стана в един от тютюневите складове до гарата с тютюноработниците от Пловдив. То става след една година.

Спомням си, че Димов не беше доволен от доклада на Исак Паси на първото обсъждане. Тогава се изказа Сандо Циклопа - анархист, тютюноработник.

Своето изказване аз започнах с думите на Б. Шоу, който завел живи критики: "Винаги една своя пиеса в театъра, където тя била топло посрещната от публиката: "Господа, аз съм съгласен с Вас, но народът не е съгласен!". Цитирах и думите на Ел. Пелин: "Че нашият народ ако не роди гений на доброто, ще роди гений на завистта и алото."

В изказването на Димов се съдържаха следните основни моменти. Най-напред той изказа благодарност за това първо обсъждане на романа му в Пловдив. Каза, че именно в Пловдив той очаквал по-основна критика за процеса на манипулацията на тютюна и борбите на тютюноработниците.